

[Litten Hansen.]

se, at de tekniske ulemper ved en nedsættelse af blyindholdet stort set opvejes af fordelene. Det vil f. eks. reducere afsætningerne i motoren, og tændrørene holder længere. Til gengæld vil der altså ske noget slitage på ventilerne. Korrosionen i udstødningssystemet nedsættes, olien holder længere. Til gengæld kan der opstå bankning i motoren især ved kraftig acceleration og høj fart, men med de forhåbentlig permanente hastighedsgrænser kan det vel heller ikke være det helt store problem.

Specielt til fru Kirsten Sparre Andersen vil jeg sige: ved blyfri benzin kan der anvendes konvertere, der fjerner de kræftfremmende elementer i udstødningen, som ellers kan opstå ved nedsættelsen af blyindholdet, på en sådan måde, at der bogstavelig talt bliver ren luft eller i hvert fald luft, der kun indeholder stoffer, som er uskadelige for den menneskelige organisme, og som sagt er det ikke nogen dyr foranstaltning. VS går altså ind for blyfri benzin, og minsandten om vi ikke dér er helt på linje med Japan – ja, hvad giver I!

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne takke alle ordførerne for, jeg synes en meget positiv stillingtagen til dette lovforslag og den hensigt, det har: at få nedsat blyindholdet i vores benzin. I øvrigt vil jeg henvise til den rapport, som er udarbejdet af en arbejdsgruppe under statens levnedsmiddelinstitut og miljøstyrelsen, rapporten om blyforurening, som miljøudvalget nu kan få lejlighed til at studere. Den indeholder en meget vægtig argumentation i hele den debat, som jo givet må komme, herunder også om det spørgsmål, som også har været rejst fra flere ordføreres side, hvornår vi skal længere ned, og om vi skal længere ned end de 0,4 g/l, som jeg i dag foreslår vi lægger os på som et startsted.

Jeg vil gerne klart sige, at det er min opfattelse, at vi skal længere ned end de 0,4 g/l, og at det bør ske så hurtigt, som det er teknisk og økonomisk muligt. Jeg vil også godt give tilsagn om at drøfte en sådan procedure og tidspunktet med miljøudvalget under det kommende arbejde med dette lovforslag.

Til fru Kirsten Sparre Andersen, som var lidt betænkelig ved bemyndigelsen til netop at gå videre end de 0,4 g/l, kan jeg i hvert fald give det løfte, at jeg ikke agter at gå videre uden at have drøftet det med miljøudvalget og fået dets tilslutning til en sådan udvikling, idet

jeg naturligvis vil fremlægge de økonomiske beregninger, den effekt og de ting, der er forbundet med at gå videre end de 0,4 g/l.

Fru Kirsten Sparre Andersen spurgte, hvilken stigning af aromaterne i benzinen der ville ske ved at nedsætte blyindholdet til de her nævnte 0,4 g/l. Det, vi ved om det fra det, der er oplyst for os, er, at det er en meget beskedent og ikke risikabel stigning, der sker. Jeg kan tilføje, at der i EF i øjeblikket foretages et meget grundigt undersøgelsesarbejde af netop dette, synes jeg, meget relevante og afgørende problem, for som vi jo også siger, nytter det jo ikke meget, at vi fjerner blyet og så får en stigning i disse aromater, som man har mistanke om kan have andre og måske mere skadelige virkninger, end blyet har. Derfor vil jeg meget gerne, så snart det er muligt, give miljøudvalget en redegørelse for de undersøgelser, der bliver foretaget, og hvad vi ellers kan finde af kendsgerninger omkring dette aromatindhold.

Til hr. Arentoft, som stillede mig et par spørgsmål, vil jeg sige, at spørgsmålet om forhandlerens ansvar er klart markeret i lovforslagets § 5, hvori der står, at der ikke kan indledes retsforfølgning eller strafforfølgning imod forhandlerne. Her tror jeg altså at hr. Arentoft på forhånd kan blive beroliget. Jeg vil gerne allerede her give tilsagn om at oversende de udtalelser, vi har fået fra de organisationer, der har været spurgt i denne sag, således at man kan få disse papirer til rådighed i udvalget.

Hvad angår de to andre spørgsmål, om § 71 og et 21 mands udvalg, skal jeg overlade det helt til udvalgets formand at besvare det første. Det andet kan jeg i hvert fald ikke anbefale, men det er jo også et spørgsmål, som udvalget og folketinget skal tage stilling til.

Jeg vil meget gerne se på det forslag, fru Lone Dybkjær her stiller om en redegørelse for ligesom at give miljøudvalget et større og et bedre overblik over den, indrømmer jeg, meget store og måske også stigende mængde af vanskelig tilgængeligt stof, som tilgår miljøudvalget på baggrund af miljølovgivningen, levnedsmiddellovgivningen, og hvad det nu er for store opgaver, som miljøudvalget varetager. Det vil jeg meget gerne diskutere og se positivt på.

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær – og det har jeg også givet udtryk for indledningsvis – i, at det, der har været spørgsmålet her, har været balancen imellem den effekt, man kan få af nedsættelsen, og det, det vil koste, altså de